MİLLETLERARASI YETKİ — MİLLETLERARASI DERDESTLİK

Kırıkhan Asliye Hukuk Mahkemesi Kararı (*)

E. 1981/325
K. 1984/215
T. 20.6.1984

Mahkememiz Kırıkhan Asliye Hukuk Hakimliğinin 1981/182-182 Dğ-iş sayılı dosyası ile 1981/183-183 Dğ-İş sayılı dosyasının ve Kırıkhan İcra Memurluğunun 1981/444 sayılı dosyasını celp ve tetkik etmiştir. Dâvalı 17.8.1981 tarihli iptidai itirazlarına havi dilekçede, dâvacının yabancı uyruklu olduğunu teminat alınması gerektiğini mahkemenin yetkili olmayıp Antakya mahkemelerinin yetkili bulunduğunu, dâvacının dayandığı belgelerin kendilerine tebliğ edilmediğini ileri sürmüştür. Mahkememizin 1981/82 Dğ-İ- sayılı dosyasında dâvacı Abdo Mira ve vekili Av. Mehmet Pürdeloğlu tarafından dâvalı Mehmet Fatih Dehnioğlu aleyhine ihtiyati haciz kararı talep edilmiş ve 21.7.1981 günlü 1981/182-182 sayılı ilamla ihtiyati hacize karar verilmiştir İhtiyati **haciz sırasında hem HUMK. 97/1 gereğince hem de ihtiyati haciz sebebi ile teminat alınmıştır. Bilahare HUMK.nın 91/1 maddesi gereğince yatırılan teminat esas dâvada, dâvacının yabancı uyruklu oluşu sebebi ile teminat olarak kabul edilmiştir. Yine mahkememizin adı geçen ihtiyati haciz kararına 1981/183 Dğ-iş sayılı dosyada aleyhine ihtiyati haciz kararı verilen Mehmet Fatih Dehnioğlu vekili tarafından itiraz edilmiştir. İtiraz sırasında dâvalı vekili mahkememizin yetkili olmadığını, yetkili mahkemenin Antakya Mahkemeleri bulunduğunu ileri sürmemiştir. Kamu düzeninden olmayan yetkilerde, mahkeme yetki durumunu resen gözönüne alamaz, yetki yalnız ilk itiraz olarak ileri sürülebilir. Dâvalı yetki itirazında (Kendi kanısına göre) yetkili olan mahkemeyi göstermek zorundadır. HUMK.nın madde 23 son cümle) yetkili mahkeme açıkça gösterilmemişse yetki itirazı yapılmamış sayılır. Dâvalı vekili yetki itirazında (ihtiyati haciz kararına karşı) bulunmamıştır. Bu durumda «..Alacaklı yetkisiz bir mahkemeden ihtiyati haciz kararı almış ve borçlu bu mahkemenin yetkisine itiraz etmemiş ise, alacak davası da aslında yetkisiz olan ve fakat ihtiyati haciz'e karar verdiği için HUMK.nın 12.**

(*) Karar yayımlanmamıştır.

ye göre yetkili hale gelen bu (ihtiyati haciz kararını vermiş olan) mahkemede açılabilir...» (Baki Kuru I. Cilt 1979, sayfa: 302) Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 23.12.1968 gün ve 8994/10922) sayılı içtihattında... «..Dâva olunanın aleyhine alınmış ihtiyati haciz kararına karşı yetki itirazı ileri sürüldüğü konusunda dosyada bir söz yoktur bu durumda usulün 12. maddesi hükmünce dâvanın açıldığı mahkemenin (İhtiyati haciz'e karar vermiş olan aslında yetkisiz mahkemenin) yetkisi belirmiştir. O halde esas davaya karşı ileri sürülen yetki itirazının bu durumda reddi gerekir.» Demek sureti ile durumu açıklığa kavuşturmuştur.

Dâvalı iptidai itirazları sırasında belgelerin kendisine tam olarak gönderilmediğini savunmuştur. HUMK.nın 178, 179, ve 180. maddeler dâvanın ve dâva dilekçesinin hakkında açıklayıcı bilgiler vermiştir. Usulüne uygun dâva dilekçesini ve belge asıllarının dilekçeye eklenerek mahkemeye verilmesi gerekir, dâvalıya dâva dilekçesi tebliğ ettirmesi yeterli olmaktadır. Davalı bu belgeleri dosya içinde inceleyip beyanda bulunabilir. İzah olunan sebeplerle dâvalının ilk itirazları yerinde görülmediğinden mahkememizce reddedilmiştir.

Dâvalı bilahare 2.11.1981 tarihli dilekçesi ile derdestlik itirazında da bulunmuştur. Derdestlik itirazı süreye bağlı ilk itirazlardandır. Dâvalı bu itirazını iptidai itirazlarını havi 17.8.1981 tarihli dilekçesinde yapması gerekirken bu süre içerisinde yapmamıştır. Kaldı ki dâvanın açıldığı tarihte yürürlükte olan, daha sonra 22.11.1982 gününden itibaren yürürlüğe giren Milletlerarası özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkındaki kanunla kaldırılan HUMK.nın 537. madde gereğince «...Ecnebi Mahkemelerinden Hukuk ve Ticaret Dâvalarına dair verilen nihai hükümleri mutazammın olup kaziye-i muhkeme teşkil etmiş olan ilâmların Türkiye'de icra olunabilmesi ancak selahiyettar olan Türk Mahkemesi tarafından lüzumu tenfizi hakkında bir karar verilmesi ile kabildir...» «...Mahkemesi Asliye Tenfiz kararını ancak kanaati dairesinde verir, şu kadar ki aşağıdaki hallerde talebi reddetmeye mecburdur.

1 — Türkiye Cumhuriyeti ile ilamı ita eden Devlet Beynin de mukabelei bilmisil esasına müstenit mukavele veya muahede bulunmaması...» (HUMK.nın madde 540) şeklindeki amir hükümler dikkate alındığında **Suriye ile Türkiye Cumhuriyeti arasında bir hukuki yardım anlaşması olmaması sebebi ile, Halep mahkemesinde derdest olduğu belirtilen dâvada verilecek kararın Türkiye'de infaz kabiliyeti bulunmamaktadır. Bu sebeple Halep İkinci Bidayet Mahkemesinde derdest olan dâvanın Türkiye'de devam etmekte olan dâvayı bekletici veya açılmamış sayılmayı gerektirir şekilde bir hüküm doğuramıyacağı açıktır. Bu itiraz da mahkememizce yerinde görülmemiştir.**

Dâvalı, dâvacının dâva açma hak ve ehliyetinin bulunmadığını, alıcı firmanın Suriye Bankası olduğunu, akit tarafların ise Aydın Falay ile müvekkili bulunduğunu savunmuştur. 29.6.1981 tarihli **Beynelmilel Hamüle Senetinde alıcı hanesinde The Commercial Of Syriabank Halep - Suriye adresinin yanında NOTİFY:** Ahmed Abdo Mira Halep **ismi bulunmaktadır. (Notify: Tebliğ edilecek, bildirilecek, haber verilecek anlamında alıcı Ahmet Abdo Mira adına ve Suriye Bankası emrine etlerin gönderildiği sabit olmaktadır. TTK.nın 791. maddesi gönderilenin hakları belirtmiştir.** Bu maddeye göre «...Gönderilen eşyanın ulaşmasından ve taşıma senedi veya bunun yerini tutan ilmuhaberi hamil ise eşyanın ulaşması gereken günden sonra gerek kendi, gerek 3. şahıslar lehine olarak taşıma mukavelesinden doğan bütün hakları, zarar ve ziyan dâvası dahil olduğu halde taşıyıcıya karşı kullanabilir..» Kanunun bu açık hükmü karşısında gönderilen ve malları alacak olan Abdo Mira'nın dâva açma ve hak ve menfaatı bulunduğu anlaşılmaktadır.

Dâvalı vekili esasa cevaplarını belirtir mahiyetteki itirazında, etlerin tâbi olduğu rejime sokulmadan, ayıplı şekilde müvekkiline teslim edildiğini bu sebeple tanık dinleteceğini belirtmiştir. Dâvalı her türlü delilini 10 günlük yasal cevap süresi içinde bildirmek durumundadır, bu süre geçtikten sonra dâvacının açıkça rızası olmadıkça tanık dinletemez. Kaldı ki dâvacının dayandığı belgelerden; Suriye Babülhava Sağlık Veteriner Karantina Merkezi tarafından dâvacı vekilinin İdlip (Suriye) Valiliğine verdiği dilekçenin altına verilen 8.7.1981 tarihli meşruhatta «..30.6.1981 günü saat 15.00'de yapılan ilk muayenesinde etlerin sağlam ve insan yiyeceğine elverişli olduğu görülmüştür...» şeklindeki belge ile, 29.6.1981 tarihli malın cinsini «...Soğutulmuş koyun eti gövdesi ve sakatatı (ciğeri)..» şeklinde niteleyen beynelmilel hamule seneti dikkate alındığında, dâvalının **bu hususun aksinin, dâvacı kabul etmediği sürece tanıkla isbatlayamaz. Yazılı belge ibraz etmesi gerekir. TTK.nın 772. madde gereğince «..Taşıyıcı taşınarak eşyayı taşıma senedine veya ayrı bir kâğıda, teslim aldığı zamandaki durumu hakkında ihtirazi bir kayıt koymadan kabul edecek olursa, dış görünüşü itibarı ile hiç bir kusuru olmadığını kabul etmiş sayılır. Şukadar ki eşyayı kayıtsız kabul etmiş olsa bile dışından anlaşılması kabil olmayan noksanların vücudunu iddia ve isbat edebilir...» Bu maddeye göre taşıyıcı itirazi kayıt koymamışsa ancak (dışından anlaşılması kabil olmayan noksanların varlığını) isbat edebilir. Dâvalı vekili müvekkiline etlerin soğutulmadan teslim edildiğini, sakatatın gerekli ambalaj yapılmadığı için bozulduğunu ileri sürdüğüne göre, bu hususlar malın dışında anlaşılması kabil olan gizli, malın içinde ve görünmeyen kısmında olmayan noksanlar olarak kabul edileceğinden, açıkça anlaşılabilecek bu durumu belgeye itirazi kayıt koymadığı**

için isbat edemez. TTK.nın 781. maddeye göre «..Taşıyıcı eşyanın kendisine teslim edildiği tarihten gönderilene teslim olunduğu tarihe kadar geçen süre içerisinde uğradığı ziyan ve hasardan sorumludur. Meğer ki ziyan ve hasarın kendi kusurundan veya eşyadaki noksan ve ayıplardan yahut gönderen veya gönderilenin verdiği talimattan ileri geldiğini isbat etmiş ola...» Taşıyıcı 29.6.1981 tarihli beynelmilel hamule senedine bazı itirazi kayıtlar koymuşsa da bunlar TTK.nın 772. maddenin aradığı mahiyette kayıt sayılamaz. Gönderenin talimatına göre hareket ettiğini isbat ancak hamule senedine konulacak kayıtla mümkün olabilir. Kaldı ki yukarıda zikredilen Babülhava Sağlık Veteriner Karantine merkezinin 8.7.1981 tarihli meşruhatında 30.6.1981 günü saat 15.00'de yapılan ilk muayenesinde etlerin sağlam ve insan yiyeceğine elverişli olduğu görülmüştür denilmektedir. Yine Babülhava Gümrük Kapısı Komutanı tarafından yazılan 8.7.1981 tarihli meşruhatta, 30.6.1981 günü araba sürücüsü Ömer İçker'in müracaatta bulunduğu, Şam Pasaport Dairesinden 30.6.1981/359 sayılı telgrafla vize talep edildiği, Vize için aynı gün saat 20.50'de cevap geldiği bunun üzerine adı geçen sürücüye Halep'e gitmek üzere 1.7.1981/4422 sayılı giriş vizesi verildiği, saatinde öğlen 12.00 civarında olduğu belirtilmektedir. Yine Halep Modern Mezbaha Müdürlüğünün 5.7.1981 tarihli meşruhatında 1.7.1981 çarşamba günü 31 AR 116/31 DF 622 plakalı TIR arabası ile taze kesilmiş 312 koyun etinin mezbahaya getirildiği, ancak doktorlar tarafından alınan nümunelerin muayenesinde tefessüh edip bozulduğu ve itlafına karar verildiği yazılmaktadır. Buna göre 30.6.1981 günü saat 15.00 ile 1.7.1981 tarihleri arasında (araca vize verildiği saat 1.7.1981 günü saat 12.00 civarı olduğuna göre ve Halep'e kadar yaklaşık 2 **saat yol aldığı** da düşünüldüğüne göre) **takriben 22 saat kadar bir süre içerisinde zarar husule gelmiştir.** Aracın 29.6.1981 günü yüklenmiş olduğu sabit olduğuna göre ve bu da hamule senedinde belirtilmiş bulunduğuna göre eğer **etler, dâvalı vekilinin belirttiği gibi gerekli önlemleri almadıkları ve ambalaj yapmadıkları için bozulmuş olsaydı 29.6.1981 günü ile 30.6.1981 saat 15 arasında bozulurdu. 30.6.1981 tarihinde yapılan muayenede sağlıklı oldukları belirlendiğine göre bu tarihten sonra araçtaki teknik bir arızadan dolayı bozulmuş oldukları anlaşılmaktadır.** Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 10.10.1980 gün ve 4569/4716 sayılı kararına göre «..Teknik arızadan dolayı araç malikinin sorumlu tutulması gerekir».. Taşıyıcının sorumluluğu hafifletir mahiyetteki beyanda TTK.nın 766. maddesi gereğince hükümsüzdür. Yine dâvalı vekillerinden Av. Z. Abidin Artun'un 15.7.1983 günlü dilekçesindeki hile ve huda iddiası dâvanın esasına verilen 18.12.1981 tarihli cevap layıhasında belirtilmediği için savunmanın genişletilmesi olarak görüldüğünden ve dâvalının rıza göstermemiş olması sebebi ile nazara alınmamıştır. Mahkememiz taraflar arasındaki

ilişkinin hukuki niteliğini ve zararın meydana gelişini tayin ve tavsif ettikten sonra kusur durumunu kambiyo ve ihracat yönünden durum ve tazminat miktarının tayin açısından bilirkişi incelemesi yaptırmıştır. Bilirkişi Dr. Jur. Osman Tolun 19.10.1983 günü raporunda «..dâvalı nakliyeci firmanın dâva konusu etlerin bozulup sonunda imha olunmasından meydana gelen zarardan sorumlu ve kusurlu görüldüğünü..» belirtmiş, 23.12.1983 günlü ekraporunda ise «..tazminatın ziyaın meydana geldiği tarihte cari döviz kuruna göre hesaplanmasının daha doğru olduğunu.. Bu tazminatın da 3.657.500.. lira olduğunu..» beyan etmiştir.

Dâvada gönderen firma Aydın Falayda dâvacı yanında müdahale talebinde bulunmuş, 28.1.1983 tarihli ara kararı ile müdahale isteği kabul olunmuştur. Gönderilen (dâvacı) hakları TTK.nın 791. maddede açıklanmış olup gönderen (Müdahil de ona katılmıştır. HUMK.nın 53 ve müteakip maddeleri gereğince ve 57.ci madde gereğince hüküm iltihak olunan tarafa muzaf olarak verileceğinden feri müdahale olarak değerlendirildiği için ayrıca müdahil için hüküm tesis edilmemiştir.

İzah olunan sebeplerle taşıyıcı firma dâvalı Mehmet Fatih Dehnioğlu'nun taşıması sırasında nakledilen etlerin taşıyıcının kusurundan dolayı bozularak zayi olduğu ve dâvacının 3.657.500,— TL. liralık zarara uğradığı anlaşıldığından dâvanın kısmen kabulüne ve bu miktardaki tazminatın dâvalıdan alınarak dâvacıya ödenmesine karar vermek gerekmiştir.

H Ü K Ü M : Yukarıda açıklanan gerekçe ile;

1 — Dâvanın kısmen **KABULÜNE** ve kısmen **REDDİNE**, 3.657.500,— (Üçmilyonaltıyüzelliyedibinbeşyüz) liralık tazminatın dâva tarihinden itibaren TTK.nın 9/2 maddesi gereğince % 10 kanuni faizi ile birlikte dâvalıdan tahsiline ve dâvacıya ödenmesine. 5.10.1981 günlü kararla dâvalıya ait olan Osmanlı Bankası İskenderun Şubesinin 22.7.1981 tarihli ve 1096 sayılı teminat mektubu üzerine konulan ihtiyati hacizin devamına.

2 — Yine dâvacının HUMK.nın 97. maddesi mucibince yatırmış bulunduğu teminatın karar kesinleşinceye kadar teminat olarak muhafaza edilmesine.

3 — Kabul edilen ve hüküm altına alınan 3.657.500,— TL. lira değer üzerinden alınması gereken 109.725 (Yüzdokuzbinyediyüzyirmibeş) lira nisbi karar ve ilam harcından peşin alınan 30.000,— TL. lira harcın mahsubu ile bakiye 79.725.— (Yetmişdokuzbinyediyüzyirmibeş) lira harcın dâvacıdan tahsiline.

4—a) Kabul edilen 3.657.500.— TL. lira üzerinden avukatlık asgari ücret tarifnamesine göre hesaplanan 107.150, TL. (Yüzyedibinyüzelli) lira nisbi vekâlet ücretinin dâvalıdan tahsili ile dâvacıya ödenmesine.

b) Reddedilen 341.500,— TL. lira üzerinden avukatlık asgari ücret tarifnamesine göre hesaplanan 26.490,— TL. (Yirmialtıbindörtyüzdoksan) lira nisbi vekâlet ücretinin dâvacıdan tahsili ile dâvalıya ödenmesine.

5—a) Aşığıda müfredatı gösterilen ve sarfının dâvacının yaptığı mahkeme masraflarından 3.657.500/3.999.000,— TL. nisbetini teşkil eden 107.177.55 TL. (Yüzyedibinyüzyetmişyedi lira ellibeşkuruş)'nin dâvalıdan alınıp dâvacıya verilmesine, fazlasının dâvacı üzerinde bırakılmasına.

b) Dâvalının sarfını yaptığı mahkeme macraflarından 341.500/3.999.000,— nisbetini teşkil eden 950.87,— TL. (Dokuzyüzellilirayeksenyedi kuruş)'nın dâvacıdan alınıp dâvalıya verilmesine, fazlasının dâvalı üzerinde bırakılmasına, dair dâvacı vekilinin ve müdahil dâvacı vekilinin yüzüne karşı dâvalının yokluğunda temyizi kabil olmak üzere karar alenen ve usulen tefhim kılındı. 2.6.1984.

YABANCI VASİYETNAME — YUNANLI'NIN VASİYET YOLU İLE MİRAS İKTİSABI — 6/3076 VE 6/3801 SAYILI KARARNAMELER

İst. 3. Asliye Hukuk Mahkemesi Kararı (*)
E. 982/618
K: 983/57
T. 22.3.1983

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 14/10/1982 günü bozma ilamına uyulmasına karar verilerek, yeniden İstanbul 3. Asliye Hukuk Mahkemesinde icra kılınan açık yargılama sonunda:

Dâvacı Kayyımı Dâva dilekçesi münderecatını aynen tekrarla, İngiliz uyruklu George Luvurd Simons'un ölümünden önce tanzim ettiği vasiyetname ile dâva dilekçesinde ada, parsel numaralı yazılı gayrimenkulleri Yunan uyruklu olan davalılara vasiyet ettiğini, ve İstanbul 13. **Sulh Hukuk Hâkimliğinin 13/2/974 tarih ve 56/12** sayılı kararı ile vasi-

(*) Karar yayımlanmamıştır.

yetnamenin tenfizine karar verildiğini, ve İstanbul Milli Emlak Müdürlüğünün adı geçen George Edvard Simons'a ait Beşiktaş-Arnavutköy'deki gayrimenkullerinin idaresi için kayyım tayinini istemesi üzerine İstanbul 3. Sulh Hukuk Mahkemesinin 29/4/1980 tarih 94/86 sayılı kararı ile 95 ada, 8 parsel nolu taşınmazı idare etmek üzere kayyım tayin edildiğini, ve bu kayyumluk kararının bilahare adı geçen vasiyetçiye ait aynı yerdeki 7 ve 8 parsel sayılı gayrimenkullerle Heybeliada'daki 65 ada, 22-23 parsel sayılı gayrimenkullere de teşmil edildiğini ve vasiyeti tenfiz memuru vekilinin kayyumluğun kaldırılması için vaki itirazı üzerine İstanbul 3. Sulh Hukuk Hakimliğince keyfiyet tetkik edilerek musalehlerin Yunan uyruklu olmaları nedeni ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünden gelen cevapta da belirtildiği gibi Türkiye'de taşınmaz mal edinmelerine cevaz bulunmadığını, ve 3. Sulh Hukuk Hakimliğine sözü edilen vasiyetin tenfizi kararının iptali için dâva açmak üzere kendisine yetki verildiğini, ve bu yetkiye dayanarak, işbu davayı ikame eylediğini, ileri sürerek isteğinin kabulü ile İstanbul 13. Sulh Hukuk Hakimliğinden sadır olan dava konusu vasiyetnamenin tenfizine dair 13/2/1974 gün ve 56/12 sayılı kararın iptaline ve yargılama giderlerinin davalılara yükletilmesine karar verilmesini talep ve dava eylemiştir.

SAVUNMA: 1 — Davalı Smuro Zafirepulo vekili, 7/4/983 günlü cevap dilekçesinde yazılı savunmalarını aynen tekrarla davanın

2 — Diğer davalı, davaya yazılı cevap vermemiştir.

GEREKCE VE KARAR : Her nekadar mahkememizden sadır olan 25/2/1982 gün ve 85/88 sayılı nihai hükümle davanın reddine karar verilmiş ise de. vaki temyiz üzerine mahkememizden sadır olan hüküm Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 14/10/1982 gün ve 4999/7392 sayılı ilamında da yazılı olduğu üzere (Kayyım Orhun Suner ile Smero Zafirepulo ve Anna Zafirepulo arasındaki vasiyetin tenfizine dair kararın iptali davasının yapılan muhakemesi sonunda davanın reddine dair verilen hükmün temyizen mürafaa icrası suretiyle tetkiki davacı tarafından istenilmekle, durusma için tayin olunan günde temyiz eden vekili Av. Orhan Suner ile karsı taraf vekili Av. Nihat Altınkum geldiler, gelenlerin konuşması dinlendikten sonra işin incelenerek, karara bağlanması için baska güne bırakılması uygun görüldü. Bugün dosyadaki bütün kağıtlar okunup, gereği görüşülüp düşünüldü:

Olayları açıklamak taraflara, kanun hükmünü uygulamak ise hâkime aittir. Dosyadaki yazılardan ve belirtilen olaylardan anlaşıldığı gibi istek, niteliği itibari ile, vasiyetin geçersizliğinin tesbitine ilişkindir.

Hal böyle iken daha dilekçesinde tenfiz kararının iptalinden söz edilmiş olması dâvanın gerçek vasfını değiştirmez. Öyle ise, davanın bu niteliği gözetilerek araştırma yapılması ve hüküm verilmesi gerekir.

İngiliz uyruklu Jozef Edvard Simons, düzenlediği vasiyetname ile Yunan uyruklu Anna Zafirepula ile Smaro Zafirepulo yararlarına vasiyette bulunmuştur. Vasiyetin konusu, taşınmaza ilişkin bulunduğu için bunun tenfizi, Türk Kamu düzenini doğrudan doğruya ilgilendirmektedir. Zira görünüşte yabancı uyruklu kimseler arasında bir hukuki muamele söz konusu ise de, gerçekte bu işlem Türk Devletinin haklarını da kapsamı içine almaktadır. Onun için dava konusu vasiyetin sonuçları üzerinde durulması zorunludur. Vasiyetin yerine getirilmesi halinde Yunan uyruklular taşınmaza sahip olacaklardır. Oysa 25/9/1964 günlü, 6/3076 sayılı ve 2/11/1964 günlü, 6/3801 sayılı kararnamelerin güttüğü amaç ile Tapu Kanununun 35. maddesi karşısında her ne yolla olursa olsun, Yunan uyruklular Türkiye'de taşınmaz mal sahibi olamazlar. Kararnamede vasiyetten söz edilmemiş olması, bu sonucu değiştirmez çünkü temellük yasağı geneldir. Bu sınırlamanın içinde vasiyete dair her türlü iktisap da vardır. Öyleyse de vasiyet geçersizdir. Evvelce Sulh Mahkemesinde tenfiz kararı verilmiş olması da bu kuralı değiştirmez. O halde açıklanan yönler gözetilmeden davanın red olunması yanlıştır. Yapılacak iş, yukarıda belirtilen umumi gerekçeler karşısında vasiyetnamenin geçersizliğinin tesbiti ve hüküm ifade etmeyeceği yolunda karar verilmesinden ibarettir. Bu yönün gözetilmemiş olması usul ve kanuna aykırıdır.)

denilmek suretiyle bozulmuştur.

Mahkememizce yapılan inceleme sonunda, bozma nedenleri yerinde görülerek, bozma ilâmına uyulmasına karar verilmiştir.

Şu halde: sonuç itibari ile dava konusunda sözü edilen vasiyetnamenin geçersizliğinin tesbitine karar verilmesi gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen gerektirici nedenlere göre, dava sabit görüldüğünden:

1 — **Dava konusunda sözü edilen vasiyetnamenin hüküm ifade etmiyeceği anlaşılmış bulunduğundan, geçersiz olduğunun tesbitine,**

2 — Davacı tarafından yapılan ve aşağıda dökümü gösterilen yargılama giderleri ile, ilâm harcının davalılara yükletilmesine,

Yargıtay yolu açık olmak üzere 22/2/1983 günü karar verildi.